

Podpisanega je zadela nepričakovano občutljiva nesreča. Poginila mu je namreč lepa kobla z žrebetom vred v vrednosti okroglo od 700—800 kron in sicer vsled nesrečnega poroda.

Bil je torej za dotičnega velik udarec v gmotnem oziru. Ali vrli Braslovčani niso v tem tako neljubem slučaju pozabili na zapoved ljubezni, ki veli ljubiti bližnjega kakor samega sebe; niso mu izrazili svojega sožalja samo z ustmi in z besedo, ampak njih blaga srca so imela še bolj vzvišeno sočutje; prihiteli so mu nasproti tudi z denarno pomočjo. Dasiravno proti njegovi vednosti in volji, izložili so mu blagi Braslovčani lepo svoto denarja, seveda vsak po svoji volji in moči, kar bo pa oškodovancu v izdatno pomoč.

Ker se pa s spoštovanjem podpisani ne more za to preblago in požrtvovalno naklonjenost in za izkazano sočutje vsakemu posamezniku zahvaliti, izreka torej na tem mestu gunjenim srcem svojo najiskrenejšo zahvalo vsem blagim dobrotnikom. Obljubi Vam, se vselej in povsodi kazati hvaležnega ter ne bo nikoli pozabil v enakih slučajih po možnosti na pomoč priteči svojemu bližnjemu. — S spoštovanjem Gašper Turnšek.

Iz Dramelj. Ko sem vam zadnjič poročal, gospod urednik, raznoterosti iz naše ljube Dramlje, sem med drugim tudi omenil našo cesto. No danes vam morem že bolj veselo poročilo naznaniti. Ker so se vendar naši ljudje bali za vozove in konje, da bi jim v blatu ne obtičali, začeli so po dolgem odlaganju vendar enkrat po malem voziti kamenje na cesto. Torej zopet ena drobtinica napredka. Godilo se jim je glede ceste, kakor prepelici v prosu! Neka pravljica pripoveduje, da je imela stara prepelica v prosu svoje mlade. Ko se je proso začelo rumeniti, je začelo staro prepelico skrbeti, da bo treba se preseliti iz prosa, kajti vsaki dan nemara pridejo ljudje in ga požanjejo. Zato pa naroči vsako jutro svojim mladim, naj dobro poslušajo, kaj bo gospodar govoril, ko pride gledat proso. Prvi dan pride gospodar in pravi: »Oho, proso je zrelo, jutri moram najeti delavce, da ga spravijo iz njive.« Ko pride zvečer starka, ji pripovedujejo, kar so slišali. No, pravi stara, bodimo še brez skrbi, jutri še ne bo nič. Najemat še grede le delavcev! Drugi dan enako naroči svojim mladim! Drugi dan pa pride gospodinja in pravi: »Jutri grem prosit svoje sosede, da pridejo požet proso.« Zopet pravi stara prepelica: Le bodimo še tukaj brez skrbi. Tretji dan pa prideta oba, gospodar in gospodinja, in pravita: »Jutri pa pridemo sami žet proso.«

čudil!) Dobro, dobro!« dostavi župan, »zjemoma ga vsprejemem, ker mi ga je gospod dr. Ingerisch toplo priporočil. Zdaj le pojdite, pa si oglejte prostor, ki se mu bo odkazal, če Vam bo všeč. Imel bode Vaš bolnik na svojem stanovanju ravno osem oken.«

Gospodu županu se lepo zahvalim na tej dobrotljivosti in se poslovim, da si greva z gospodom dekanom novi dom ogledat. Najela sva si voz, ker to zdravšče je dobre pol ure od sredi mesta proti kolodvoru oddaljeno. Ko se tje pripeljeva, nama pride že č. s. predstojnica usmiljenk od sv. Križa nasproti ter nama naznani, da so ji že telefonirali najin prihod. Ogledala sva si pritlično dvorano, v kateri bo gosp. dekan stanoval. Bil je takoiimenovan »Tagraum«, prostor, kjer se zberejo hišni bolniki ob slabem vremenu, kadar se ne morejo sprehajati po vrtu. Soba ima na tri strani okno pri oknu — da je bolj solnčna in prijetna. Č. sestra usmiljenka je nama pa tudi pokazala lepo kapelico, v kateri bodo gospod dekan, ko se bodo bolje počutili, lahko sv. mašo služili.

Vse se je nama na prvi hip čudno prikupilo!

Zasedla sva zopet svoj voz ter se peljala nazaj v najino gostilno, da sva še malo obedovala, potem poravnala svoj ne prevelik račun. Rajni gospod dekan so me še spremili

Ko mladiči to povejo stari, pravi, zdaj pa le bežimo! Dokler so prosili druge, ni se bilo bati, a zdaj sami pa bodo gotovo delo napravili. V tej pravljici tiči nauk, na druge se ne zanašaj! Kar sam storiš, to je gotovo. No in zdaj je tudi rešeno vprašanje, kje tiči vzrok, da se cesta ne popravi? Torej pa le pogum, glejte, da zopet v sredi dela ne obtičite, da bomo mogli v kratkem poročati v »Slov. Gospodarju«: »Drameljska cesta je izvrstno popravljena, brez tuje, obetane pomoči!« Stari pregovor je: Domača cerkev, domači kruh, domači ljudje, to je vse najboljša, in jaz še pa zraven pristavim: »pa domače pridne roke!« Še pa drugi pot kaj več!

Drameljčan.

Iz Hungerpajsarskega blizu Smarja. [Konec.] Ne daleč od Smarja je živel kmet, ki si je s svojo marljivostjo pripravil lepo premoženje. Če se je hotel malo pobahati, je rekel, da če položi na pot od svojega doma do Smarja, to je okoli poldrugi kilometer, desetak tik desetaka, mu ne bodo zmanjkali. Njegovega sina Anzeka mamon sicer ne nadleguje tako strašno, zato se pa pobaha, da ima že toliko korundič, da lahko z njimi pokrije pot od doma do Smarja. Že tudi nekaj, hahaha! Neki drugi pa je trdil, da pregovor nič več ne velja, ki pravi, da mož podpira hiši eden vogel, žena pa tri, ker pri njem vse štiri vogle podpirajo korundiči. In res, v vsakem hišnem voglu je imel več korundič. Le te živalice so začele hišo podkopavati, tako, da so jo nazadnje vzdignile in postavile na boben. Njen gospodar pa se je med tem časom po Smarji sprehajal, po leti godel, po zimi pa plesal lehkih pet, ker ga prenapolnjen želodec nikoli ni nadlegoval. Drži se pljuga, ne pa gosli in laških žab!

Zdaj pa halo v Št. Jurij, seveda v duhu, da zapišem, kaj sem videl, ko sem bil preteklo jesen večkrat tam. Ko sem bredel od kolodvora proti trgu, vidim v plotih polno malih banderc. Neko slavnost bodo tukaj imeli, si mislim. A ko si to okrasbo natančneje ogledam, se prepričam, da so bili na kole natakneni korundiči. Tu pa že najdem svoje ljudi, si mislim, in nisem se varal. Na dan drugega mojega potovanja v Št. Jurij je bila tam lepa slavnost. Snovali so bralno društvo. To Vam je bil krasen dan, kakoršnih sem malo doživel. Peli in godli so, da je bilo veselje. Pesmica: kuku, kuku, spominjala me je lepe spomladi, kakoršna je samo v moji domovini na Hungerpajsarskem, tisti tididim, tididim tamburic pa me je popolnoma očaral. Radovedne korundiče so lukale iz hišnih in strešnih oken. Ko pa zaslišijo prvi

razvedrili. Ko se je pa približal čas odhoda, so naznanili č. s. predstojnici, da bodo šli g. župana za račun vprašat. Izkušena sestra jim je pa to odsvetovala, češ, da bo že ona vse to priskrbela. Povpraša toraj g. župana po telefonu: koliko da naj račun odhajajočemu gospodu dekanu za stanovanje. Gosp. župan odgovori: tri gold. na dan. To se je pa dobri sestri zdelo preveč, ker pokojni gosp. dekan v oni sobi niso bili nikomur na potu, in so vsaki dan č. sestram in bolnikom služili sv. mašo. Zato odgovori g. županu, da tri gold. bo preveč. Župan odgovori prijazno: »Torej naj pa plača le po 1 gl. na dan; pa naj še pride drugo leto k nam!« Tako je bilo potem tisto in nastopna leta, ko so rajni gospod dekan še zahajali v te toplice. Vprašam: Ali ni sv. Anton pomagal, kakor bi si boljše pomoči ne bi bil nihče mogel želeči? — To priobčuje v slavo sv. Antonu paduanskemu

Jernej Voh.

Smešničar.

Vzrok. Vaški policist pri nekem tepežu: »Ježeš, Ježeš, ne ubite Mihevca — še za celo leto je dolžan davke!«

S tem se seveda soglašajo vsi slovenski poslanci in vsi štajerski Slovenci sploh. Da se more staviti kak predlog, potrebuje vsak predlagatelj najmanj 20 podpisov v državni zbornici. A teh si g. poslanec Berks ni hotel poiskati med slovenskimi poslanci, ki bi radovoljno podpisali, ampak naprosil jih je pri čeških poslancih. Prezrl jih je torej samovoljno. Kaj je hotel s tem doseči, ne vemo. Ako je mislil, da bodo sedaj njegovi volilci rekli: Edini Berks skrbi za celjsko vprašanje! potem se je varal. Volilci so za tako nezrelo naziranje preomikani. Zdi se nam, da mu je v tem oziru samo »Domovina« obsedela. Verjetneje pa je, vitez Berks je hotel s takim postopanjem pokazati, da se hoče za celjsko vprašanje brigati le on sam, da je to vprašanje le njemu poverjeno! Taki nakani pa moramo odločno ugovarjati! Celjsko vprašanje je vseslovensko vprašanje, in če bi se kedaj izročilo zasledovanje tega vprašanja pojedinemu poslancu, potem ta bržkone ne bo g. vitez Berks. Zakaj, tega nočemo danes utemeljevati. G. vitez Berks se je s svojim postopanjem postavil tudi v nasprotje s celjskimi prvaki, ki so zanj gotovo merodajni; kajti ti so v »Domovini« z dne 13. jan. 1903 odgovorili na naša takratna izvajanja proti g. Berksu in po daljšem posvetovanju v celjskem »Narod. domu« izjavili: »Dolžnost skrbeti za Slovincem ugodno rešitev celjskega vprašanja imajo vsi slovenski poslanci, v prvi vrsti seveda štajerski in posebno ti gospodje: vitez Berks, Robič in Žičkar... Iščimo, kar nas druži! Enotnega nastopa nam je treba bolj ko kedaj! To velja eminentno za celjsko vprašanje...!« Tako so govorili celjski prvaki! Mnogo nekdanjih Berksovih volilcev z njim ni več zadovoljno, posebno glede postopanja v celjskem vprašanju si želijo marsikterega pojasniti. Dolžnost g. vit. Berksa bi bila, da pride pred svoje volilce, ki žele z njim govoriti odkrito besedo!

Osebnosti. Gosp. dr. Vlad. Serneec je vstopil za koncipienta v odvetniško pisarno g. dr. Rosina v Mariboru.

Iz pošte. Poštni upraviteljici Mariji Korošic je podeljena pošta v Pristovi. — Od 1. aprila bo vozila vsak dan pošta med Konjicami in Vitanjem. Peljala bode čez Stranice, kjer je poštni nabiralnik.

Okraj, glavarstvu v Slovenjgradec je pridružen kot logar g. Edvard Serneec.

Iz Slovenjgradca se je preselil priljubljeni zdravnik dr. Emil Breschar v Podčetrtek.

Iz šole. Nadučiteljem v St. Juriju ob juž. žel. je imenovan g. Ant. Sivka, nadučit. pri Sv. Tomažu nad Veliko Nedeljo. Učitelj ozir. učiteljica pri Mali Nedelji sta postala gosp. Franc in gospa Alojzija Ovetko, dosedaj oba pri Sv. Barbari v Halozah.

Mariborske novice. V sredo 18. t. m. je bil obsojen pri tukajšnji okrožni sodnji Franc Bek iz Radvanja zavoljo javnega nasilstva na deset mesecev težke ječe. — V Gradcu se je zgrudil na ulici brodar Jožef Potočnik iz Maribora. Prepeljali so ga v bolnišnico. — Pred 14. dnevi so bile ukradene g. Francu Dencl v betnavski ulici cementne plošče. Ko so v nedeljo orožniki povpraševali po vzroku ognja pri Fr. Divjaku, našli so v hiši njegovega soseda Antona Frank ukradene plošče. —

Umrl je v Pilšanju v torek, dne 24. t. m. oče č. g. župnika Tomažiča gosp. Martin Tomažič v 72. letu. Pogreb je bil danes ob pol 10. uri dopoludne.

Hudo opekla se je 16. t. mes 10 letna Ana Wimer v St. Lovrencu pri Mariboru. V odsotnosti matere si je hotela deklica segreti neko jed ter je v ta namen zakurila v štedilnem ognjišču. Pri tem je tako nepazljivo ravnala z ognjem, da se ji je vnela obleka. Opekla se je tako, da se zelo dvomi, če bo ozdravela.

Nasilstvo. 26 letni Karol Stante v Kresnikah se je proti orožniku, ki ga je zaslišal, tako surovo obnašal, da ga je isti aretiral.

Temu se je Stante ustavil ter prijel za puško. Pri tem rovanju zabodel ga je orožnik v stran. Prepeljali so ga v celjsko bolnišnico.

Grob Atile, kralja Hunov. Cel teden se je v Mariboru in okolici govorilo, da je baje neki kmet blizu St. Janža na Dr. polju našel grob Atile, kralja Hunov, ki je pokopan v zlati, v srebrni in železni rakvi. Kakor se je zdaj izvedelo, je bila to pristna pustna burka znanega ondotošnega šaljivca. Mož je nekega dne nekaj razkopaval na svojem zemljišču. Ko ga je eden izmed mimogredočih vprašal, kakšno delo opravlja, se je mož natihoma namuznil, potem pa dejal: »Grob Atile iščem«. Seveda je vprašalec takoj spoznal, pri čem je, in jo koj pobral dalje. Šala pa je ostala med ljudstvom, se širila dalje, dokler ni našla pota v predale raznih nemških časnikov. Na praznik sv. Jožefa in naslednji dan je bilo mnogo tujih radovednežev, ki so prihiteli iz Maribora, Slov. Bistrice in celo iz Gradca gledat najden Atilov grob, pa se potem razočarani vračali na dom. Ta dogodek je vzbudil med ljudstvom mnogo smeha.

Iz Radene pri Radgoni nam pišejo: Pozivnice za vojaški nabor vrnoli so c. kr. glavarstvu v Ljutomeru vrlo zavedni fantje iz radenske občine, zato ker so bile taiste samo nemške, katerega jezika pa dotični fantje ne razumejo. Zahtevajo, da se njim dopošljejo ob pravem času slovenske pozivnice. Če se njim ne ugodí, iskali bodo zopet pomoči pri naših drž. poslancih. — Požar uničil je dne 22. t. m. gospodarsko poslopje Francu Domanjko in Alojzu Potočniku v Hrastju. Zanedili so ogenj otroci. Nesrečneža sta bila zavarovana le za majhno svoto, škoda pa je nad 4000 kron.

Železnica Spielfeld—Ljutomer. Od 1. maja bodo zopet vozili trije vlaki od obeh postaj. Odhod iz Ljutomera ob 4. uri 10 minut zjutraj, prihod v Spielfeld ob 6. uri 40 minut zjutraj; odhod iz Ljutomera ob 10. uri 40 minut dopoldne, prihod v Spielfeld ob 1. uri 22 minut popoldne; odhod iz Ljutomera ob 5. uri 29 min. popoldne, prihod v Spielfeld ob 8. uri 6 minut zvečer. Odhod iz Spielfelda ob 7. uri 25 min. zjutraj, prihod v Ljutomer ob 9. uri 55 minut zjutraj; odhod iz Spielfelda ob 2. uri 5 minut popoldne, prihod v Ljutomer ob 4. uri 38 minut popoldne; odhod iz Spielfelda ob 7. uri 6 minut zvečer, prihod v Ljutomer ob 9. uri 38 minut zvečer.

V Ptuj je od dne 17. t. mes. pasji kontumac.

Prodajalnica duhana v Ribnici ob kor. žel. je razpisana do 15. aprila t. l. Varsčine je vložiti 50 K. Ponudbe se pošljejo c. kr. finančnemu ravnateljstvu v Mariboru.

Stekel pes je ugriznil v Gornji Senarski več oseb, katere so poslali na Dunaj v bolnišnico.

Iz norišnice pobegnil. Iz norišnice Feldhof pri Gradcu je pobegnil nori Matijas doma iz Rogatca. Oblečen je v obleko, kakor se nosi v zavodu.

Zrtev alkohola. V sredo, 18. t. m. so našli otroci v bližini šolskega poslopja v Trbovljah v potoku mrtvo žensko truplo. Bila je Marija Leber, doma iz Luke. Ponesrečena je bila prejšnji večer s svojim možem v neki gostilni v Trbovljah. Proti pol deveti uri zvečer se je napotila proti domu, njen mož je pa še dalje pil v gostilni. Bržkone je žena v svoji pijanosti padla v potok in utonila.

Gradec — največje slovensko mesto na Štajerskem. Nemci odlikujejo graško mesto z naslovom »najbolj nemškega mesta.« Zanimivo pa je na tem, da je Gradec tudi največje slovensko mesto na Štajerskem. V Gradcu živi kakih 25.000 Slovencev. Toliko pa jih ni v nobenem drugem mestu na Štajerskem.

Vrednost goldinarskih bankovcev. Bankovci po 5, 10, 50, 100 in 1000 gld. se lahko zamenjajo pri vseh c. kr. državnih blagajnah in uradih do 31. avgusta 1903. Potem se isti samo vzamejo pri glavnih in

filijalnih uradih avstro-ogrške banke. Dne 31. avgusta 1907 pa isti izgubijo vso vrednost.

Ogenj. Od Sv. Štefana pri Žusmu nam pišejo: Poročam vam žalosten dogodek, ki je zadel tukajšnjega sploh spoštovanega in priljubljenega posestnika Jakoba Ferme. Danes ob 1. popolnoči, ko je že vse mirno počivalo, začelo je goreti njegovo obširno gospodarsko poslopje in je v kratkem do tal pogorelo. Bil je sicer zavarovan, pa ima vendar izdatno škodo, ker je zgorela lepa dveletna žrebica, za katero so mu ponujali kupci po 300 gld. — potem troje govedi in 24 svinj — precej krme, slamoreznica in precej drugega orodja. Vse ga omiljuje. Kako je ogenj nastal, ni znano. — V nedeljo 15. t. m. zvečer je zgorelo gospodarsko poslopje Valentina Poharc v Dobroveah. — V sredo 18. t. m. ponoči je zgorelo gospodarsko poslopje posestnika Alojza Ferglav v Gornjem Grušovlju. Zgorela je vsa krma, hmelj in gospodarsko orodje ter v bližini stoječa kolarnica. Ogenj je zapazil najprej posestnik sam, kateremu se je posrečilo rešiti živino. Ogenj je zanetila bržkone hudobna roka. — Dne 19. t. m. je zgorela žaga Jožefa Grobelnik v Janževem vrhu. Škoda je okoli 500 kron. Kako je ogenj nastal, še ni znano. — Dne 21. marca t. l. po noči ob 1. je zgorela hiša in svinski blev posestnika Pavlič pri Sv. Hieronimu blizu Vranskega. — V nedeljo 22. t. m. je začelo goreti iz neznanega vzroka gospodarsko poslopje Franca Divjak v Sp. Pobrežah pri Mariboru. Zgorelo je poslopje z vso krmo in veliko lesa. Škoda znaša okoli 2000 kron.

V Braslovčah je dne 17. marca po dolgi, mučni bolezní umrla blaga mati Marija Šmajš. Pogreb se je vršil dne 19. marca. Blagi pokojnici svetila večna luč!

Celjske novice. »Divji lovec«, ta izvirna slovenska igra, katero je spisal pisatelj Finžgar, skladal pa Al. Sachs, se je predstavljala 15. t. m. pred razprodano dvorano z najboljšim uspehom. Pokazalo se je na lep način, da je ta igra res pisana »iz naroda za narod.« In prednašanje samo? Glede tega omenimo le jedno dejstvo. Naše občinstvo kmetijskega in delavskega sloja je še le začel v obiskavanju predstav; ni se torej čuditi, ako se tuptam sliši kak smeh, ki ni na mestu. Pri zadnji predstavi pa, pri nastopu Janeza (g. Spindler) in Majde (gdč. Sernečeva) in zlasti pri nastopu zblaznelega župana Zavrtnika (g. Ekar), vladala je grobna tišina; vse je s sočutjem in strahom gledalo ter poslušalo. Ko pa je dobrovoljni Tonček (g. Salmič), ki nobednemu nič dolžen ne ostane, kako duhovito povedal, spremenila se je ta tihota v glasen smeh. Gotovo dober dokaz o dovršenem igranju. Neki kmetski fant je vskliknil: »sedaj pridem k vsaki predstavi«. Pevske in godbene točke izvedle so se zelo natančno; ugajal je posebno zbor deklet. Nastopalo je okoli 30 pevcev in pevk. Splošna sodba je bila: »Divji lovec« je krasna igra, izvajala se je mojstersko. — »Celjski Sokol« priredi v soboto 21. t. m. svoj prvi letošnji žurfijs. Na vsporedu je predavanje, petje in — tamburanje. — Mesarju in posestniku J. Skobernetu obolelo je 24 glav živine. — V nedeljo, dne 15. t. m. se je v Celju pridno klalo. 28 letni Franc Kos, kleparski pomočnik, rojen v Mariboru, je z nožem zabodel svojega tovariša Arnuša. Isto noč je pa pokazal svojo korajžo neki Jožef Deutschnik, hlapec pri zalogi pivovarne Götz, na ta način, da je nabil hlapca Franca Čelana ter zagnal nož v nogo njegovega tovariša Revaršek. — Celjski Nemci so si ustanovili stavbeno zadrugo v nasprotje slovenske, ker jih jezi lepo napredovanje slovenske zadruga »Lastni dom«. Jeza pa nikoli ni koristna! — Prihodnje spomlad se povabijo v Celje na izlet »Sokoli« s Češkega, Moravskega in Šlezije. Takrat jih bo prišlo, če je le mogoče dva do tri tisoč. Če bode utegnil, privedel jih bode sam starosta češkega »Sokola«, dr. Podlipny. Spored tega veljopomenljivega izleta čeških bratov na celjska slovenska tla bomo v kratkem natančneje objavili. Za red bodo takrat »Sokoli« sami

skrbeli, kajti prišlo jih bode toliko, da bi celjska policija ne mogla sama izpolniti svoje naloge. — Na cvetno nedeljo priredi „Celjsko pevsko društvo“ novo predstavo in sicer „Brez denarja“.

V Brežicah je bil povožen dne 16. t. m. 2 letni sinček sodnijskega uradnika Tom. Zimmermana.

Cerkvene stvari.

Mili darovi za družbo vednega čeešenja: Sv. Jurij na Pesnici 5 K, Sv. Martin pri Slov. Gradcu 44 K, Sv. Miklavž pri Viderdrisu 48 K, Sobota 18 K, Sv. Lovrenc na Drav. polju 2092 K, Dramlje 1024 K.

V Ribnici se bo v proslavo 25 letnega papeštva in v dušni prid župljanov obhajala tridnevna od 26.—29. sušca in sicer pod vodstvom č. g. Franca Kitak, super. iz misijonske hiše sv. Jožef pri Mariboru.

Pri Sv. Kunigundi na Pohorju se bo obhajal sveti misijon od dne 31. marca do 6. aprila t. l. Vodili ga bodo pred. gg. misijonarji od Sv. Jožefa nad Celjem. Bog daj obilnega blagoslova!

Duhovske vesti. Kot provizor pri Sv. Barbari pri Vurberku je imenovan č. g. Fr. S. Gomilšek. — Prestavljeni so: č. g. kaplan Ivan Sakošek iz Rogatec v Luče in čast. g. kaplan Jožef Škvarc iz Kalobja v Rogatec.

Društvena poročila.

Poljudno predavanje. Drugo poljudno predavanje v Mariborski Čitalnici bo dne 28. marca ob 1/2 8. uri zvečer v II. nadstropju Narodnega doma. Predaval bo g. ravnatelj Henrik Schreiner o „Borbi za obstanek v prirodi“. Pristop k predavanju ima vsakdo in sicer brezplačno. Zadnje soboto je predaval g. prof. dr. Poljanec, ker je prof. Fr. Jerovšek zbolel.

Belo nedeljo si naj ohranijo Slovenci prosto, ker bo jih povabila mariborska ženska podružnica sv. C. in M. na isto nedeljo v Maribor na lepo zabavo. Torej pozor!

Politično društvo „Pozor“ v Ptuju izvolilo si je na občnem zboru nastopni odbor: gg. predsednik Josip Zelenik, njega namest. Miha Brenčič, za odbornike gg.: dr. Fr. Jurtela, dr. Tom. Horvat, Al. Šuta, Fr. Mahorič in Dragot. Zupančič; za namestnike pa gg.: Josip Sinko, Ivan Muršec in Aleks. Pinterič.

Lembah pri Mariboru. Bralno društvo v Lembahu, katero ima še le mladostno dobo ednega leta, je zborovalo dne 22. sušca t. l. v gostilni društvenega predsednika Nace Rotnerja v Laznici. Vdeležba je bila mnogoštevilna. Naše ljudstvo je kaj rado poslušalo zanimivo pripovedovanje č. gosp. župnika A. Kocuvana o potovanju k sv. Očetu v večno mesto. — Iz blagajnikovega in knjižničarjevega poročila se razvidi sledeče: Dohodkov je imelo društvo K 144.34, stroškov pa K 86.67, tedaj prebitka K 57.67. Posebno dobro se je obnesla veselica, katero je društvo priredilo dne 14. sept. l. l. Čistega dobička je bilo 167 K 34 v, od katerega se je 100 K porabilo za ubožne učence lembaške šole. Udov je društvo imelo 52, izmed teh 12 podpornih. Društvo je bilo naročeno na 2 izvoda „Slov. Gospodarja“, 2 izvoda „Našega Doma“, 2 izvoda „Domovine“ in na 1 „Kmetovalca“. Knjižnica obsega 336 knjig, katere so darovali mariborski rodoljubi, slovenska Matica, družba sv. Mohorja, župnik A. Kocuvan, nekaj pa se jih je nakupilo. Izposodilo se je v teku leta 297 knjig. Obče se opazuje, da ljudstvo rado bere. Dal Bog in sreča junaška, da bi društvo imelo mnogo uspeha. Najiskrenejša hvala pa vsem, ki so z darili, bodisi v okroglem ali drugače prišli našemu društvu na pomoč. V odbor so se izvolili: Za predsednika g. Nace Rotner, podpredsednika č. gosp. župnik A. Kocuvan, blagajnika in knjižničarja gosp. A. Godec, tajnika gosp. P. Zupančič, za odbornike pa gg. P. Marin, I. Rataj, A. Črnko in A. Lešnik. Na dan zborovanja so darovali za društvo sledeči gg.: odvet. dr. Rosina 2 K, profesor Koprivšek 2 K, prof. Košan 2 K, žup. A. Ko-

cuvan 2 K, po 1 K so darovali gg.: poštni oficijal Bahovec, dr. Glaser, gospa dr. Glaser, notar Kogej, notarski kandidat Strelec, poštni asistent Jozek, davkar Lešnik, uradnik banke „Slavije“ Zafošnik, trgovec M. Srnc, posojiln. uradnik Reicher. Vsem prav prisrčna hvala!

V Slovenski Bistrici bo letos zborovala od 6. do 9. septembra nemška „sidmarka“. Društvo, ki ima namen, kupovati slovenska posestva za Nemce, boče pripovedovati o svojem delovanju letos v sredini naše štajerske slovenske zemlje. To je drzno izzivanje! Upamo, da bo o tem še pravočasno govorilo politično društvo za slovenjebistriški okraj.

Bralno društvo v Pišecah priredi na tiho nedeljo t. j. dne 29. t. m. ob 9. uri dopoldne v domači šoli občni zbor s sledečim vspešdom: 1. Volitev novega odbora za prihodnjo dobo treh let. 2. Razni predlogi in nasveti.

Ormoška moška podružnica sv. Cirila in Metoda ima občni zbor v nedeljo, dne 29. marca t. l. ob 11. uri dopol. v dvorani okrajnega zastopa. Vspored: 1. Poročilo predsedništva o stanju podružnice. 2. Volitev novega vodstva. 3. Volitev odposlanca k veliki skupščini. 4. Slučajnosti.

Dirkasko društvo ljutomersko vabi konjereje iz ljutomerskega in sosednjih okrajev k občnemu zborovanju na dan 29. marca predpoldan ob pol 9. uri v okrajno pisarno v Ljutomeru. Na dnevnem redu je: 1. Poročilo denarničarja o stanju blagajne. 2. Sestavljanje proporej za letošnjo spomladansko dirko. 3. Volitev novega odbora. 4. Slučajnosti. Za odbor J. Mursa t.č. načelnik.

Nova društva. Na Vranskem se je ustanovilo ljudsko izobraževalno društvo. — Na Planici pri Framu je bil v nedeljo 1. sušca ustanovni shod »kmetškega bralnega društva«, ki je bil jako dobro obiskan. Dbor se je izvolil sledeči: F. Stern (Vrhovšek), predsednik; V. Perdan, njegov namestnik, J. Lešnik, blagajnik; N. Skrbinešek, tajnik, A. Majal, J. Ledinek in M. Kerle, odborniki oziroma namestniki.

Iz drugih krajev.

Uspeh konjereje. V Štrigovi na Ogrskem, kako poldrugo uro hoda od Ljutomera, je nek konjerejec svojega 4 letnega licenciranega žrebca težkega plemena prodal za 1360 K.

Slovencev na Ogrskem — ni več! Še leta 1890 so našli naših ljubih Ogrskih Slovencev 94.697 duš, v razkazu o ljudskem štetju leta 1900 jih ne najdemo več. Ogrska država ne pozna več Slovencev — na papirju! Le kakih 300 omikanih Slovencev, ki živijo po raznih mestih ogrskih in so se pripoznali za Slovence, se je postavilo med »razne narode« za Angleži, Italijani in Francozi. Medjimurskih Slovencev toraj ni več — na papirju, v resnici jih pa še živi mnogo nad 100.000 onkraj Mure čilih, zdravih, vernih, zvestih besedi materi. Imajo tudi svoje knjige in koledarje, žal v skrupucnem madžarskem pravopisu, katere knjige jim tiska večinoma tiskarna njihovega »epušpek-a« (škofa) v Sobotici. Ko bi se vendar hoteli resno in do cela oprijeti sosedne jim slovenske knjige in omike! Morebiti pa se jih še Bog usmili in jim vzbudi še o pravem času narodnega osvoboditelja!

Koliko je bilo Slovanov l. 1900. Profesor Lubor Niederle je objavil v »Slov. Pr.«: Rusov je bilo vseh skupaj 95.165.023; Poljakov 18.764.353; Čehov 6.619.706; Slovakov 2.019.706; Lužiskih Srbov 158.800; Slovencev 1.450.000; Srbov in Hrvatov 8.210.000; Bolgarov pa 4.850.000. Vseh Slovanov na celem svetu je v začetku XX. stoletja bilo 137—138 milijonov. Leta 1825. so našli Slovanov 68.255.000, za 50 let pozneje (leta 1876) že 90.329.633, leta 1887 do 101.724.000, a danes že do 138 milijonov. In prišel bo slovanski vek!

Po poroki obolela. 28. febr. sta bila v Sisku poročena posestnik Konstantin Ga-

letta in hči pekovskega mojstra Schneiderja. Po poroki je bilo nevesti naenkrat slabo in poklicani zdravnik je konstatiral obolenje na tifuzu. Ženin se je tako prestrašil, da ga je takoj kap zadela. Ženina so pokopali, nevesta pa leži nevarno bolna v bolnišnici.

Zakaj milijonarji popotujejo. Angleški milijonar John Hampton potuje celo leto po svetu od enega kraja do drugega, in sicer zato, da dobi celo leto sveže — rudeče jagode. Ko si je nagomadil precejšnje premoženje, dela to že 11 let. V septembru zapusti angleško in se poda v Egipt, od tod nazaj na Špansko in Francosko in se s Francoskega vrne v juliju na Anglesko, da se naje zopet rudečih jagod na domačih tleh. Bog mu žegnaj!

Kužek, ki igra glasovir. Takega umetnika so kazali zadnje dni v Londonu. Seveda so ga gledalci silno občudovali, ko je sedel za klavirjem in izvabljal iz njega milodoneče akorde. Kar zavpije nekdo na galeriji: »Podgane!« Kot bi trenil, plane pes s stola in začne iskati svojih smrtnih sovražnikov, seveda na splošno veselje gledalcev. A kar je bilo še največ vredno — glasovir je igral dalje tudi brez psa, kajpak tudi v radost navzočih. Drugi dan je izginil pes, ki igra glasovir, že s programa.

Nova iznajdba. Pomorski ruski zdravnik od baltiske mornarice Tesipov se je že dalje časa trudil fotografovati morsko dno. Po mnogaterih trudapolnih poskusih se mu je delo srečno obneslo in danes so na razpolago slike iz morskih globin. Najtežje je bilo razsvetliti podmorsko okolico, a tudi to težavo je srečno premagal. Nova iznajdba bo služila kaj dobro pri iskanju potopljenih ladij.

Samomori vojakov. Na Pruskem se grozovito množijo samomori vojakov. Zadnjih 6 tednov se se samo v enem polku štirje vojaki umorili. Pruska kultura!

Očeta in mater umoril je v Wellenbergu pri Ulmu kmet Weisman in trupli grozovito razmesaril. »Marburger Zeitung!« tudi med Nemci se nahajajo grozoviti zločinci! Ali se mora potem psovati celi narod?

Laška kraljica Helena je zopet v blagoslovljenem stanu.

Sv. Oče in štev. 3. Zanimivo je, kako igra v življenju sedanjega papeža važno ulogo številka 3. On je namreč tretji najstarejši papež, rojen je v tretjem mescu l. 1810, kardinal je postal l. 1853, papež pa 13 dni po smrti Pija IX., ter je zdaj 263. papež. Izvolil si je ime Leon XIII. in zdaj je dovršil leto 93 svoje starosti. —

Sibirska železnica. Zdaj je ravno deset let, odkar se je sešel odbor za gradnjo sibirske železnice, kateremu odboru na čelu stoji sam ruski car Nikolaj II. Te dni je bila svečana seja tega odbora, v kateri je bilo podano izvestje o delovanju tega odbora in o glavnih uspehih gradnje sibirske železnice. Glavna zadača odbora, da s to velikansko železnico zveže skrajne pokrajine iztočne Sibirije z evropsko Rusijo, je zdaj malo ne izpolnjena. Dozidati je še mali kos proge ob bajkalskem jezeru, čez katero je ustanovljena parobrodna zveza. Proga sibirske železnice je dolga 5628 vrst in stane 384.604.000 rubljev. Razun tega je določenih 94.320.660 rubljev za razširjenje tovornega prometa. Ta kolosalna železnica je velikega pomena ne le za Rusijo, marveč tudi za ostali svet. To je zdaj najkrajša pot iz Evrope na azijski iztok. Dosedaj je pot iz zapadne Evrope v Šangaj trajala okoli 35 dnij, sedaj bo krajša za več nego polovico. Iz Hamburga v Šangaj čez suezski prekop se pride s parobrodom v 36 in pol dneh, a po sibirski železnici se bo prišlo v 17 dneh in 6 urah. Sibirska železnica je izpeljana tudi preko Mandžurije in je toraj popolnoma dokončana. V začetku marca izročila se je prometu.

Kako dolgo žive ptice? Najdalje živi labud, ker doseže 300 let. Prirodoslovec Knauer pripoveduje, da je videl sokola sta-

rega 160 let. V schönbrunski ptičnici je poginil leta 1824 kragulj, katerega so vjeli leta 1706. Preživel je tedaj 118 let v ječi. Pomorske in močvirne ptice dosežejo še višjo starost. Tudi kukavice precej časa žive. Na nekem kraju so eno opažali 34 let. Gavran dosežejo 100 let. Vjete srake žive 20 do 25 let. Naš navadni petelin bi (!) lahko živel 15 let. Kanarčki prežive v gajbici do 12, a na kanarskih otokih še več let.

Samomor radi poneverjenega goldinarja. V Budimpešti se je dogodila sledeča resmerna dogodka. Neki častnik je poslal svojega strežnika Wisza za goldinarjem nakupit več stvari. Strežnik je pa mesto na trg šel v krčmo, kjer je našel tovariše in z njimi toliko časa popival, da je goldinar zapravil. Ko je prišel iz krčme, je mesto k poročniku šel v vojašnico in se iz strahu pred kaznijo ustrelil.

Koliko so vredne železnice celega sveta? Vrednost vseh železnic na svetu je 120 milijard kron. Ta svota odgovarja desetini vsega imetja vseh civiliziranih narodov, četrtini njihovega vloženega kapitala. Z vsem zlatim, srebrnim in papirnatim denarjem, kolikor je tega sploh na celim svetu, kupiti bi se moglo k večjemu četrtino vseh železnic.

Nečloveški oče. Začetkom tega mesca je nastal v angleškem mestu Ramsgate nenkrat po noči vrišč. Bilo je čuti eksplozijo in okna po hišah so na mah zaropotala, kot ob potresu. Ena hiša je bila skoro do dna

porušena. Našli so v razvalinah gospodarja in gospodinjo s prerezanimi vrati, oba živa in pa razmesarjeno truplo njihovega sina. Surovi oče je hotel zaklati sebe in ženo in potem z dinamitom razrušiti hišo. V tem trenutku je prišel domov nesrečni sin, ki je s silo iztrgal iz očetovih rok dinamit, ki se je pa razletel v njegovi roki, predno ga je mogel ngasiti.

Nova cerkev za predmestno župnijo Sv. Magdalene v Mariboru.

Kakor se mariborsko mesto na razne strani silno naglo razvija, tako se tudi od dne do dne vedno silovitejšje čuti prevelika potreba nove, večje cerkve za predmestno župnijo Sv. Magdalene. Že za rajnega dekana in župnika, g. kanonika Tom. Rožanca, se je l. 1900 osnovala družba, ki je začela nabirati doneske in darove za novo cerkev; doslej nabrana svota znaša s čistim dobičkom efektne loterije vred 86.168 K 77 v. Kajpada so to šele prvi, majhni koraki, in treba jih bo še veliko storiti, predno bo stala dostojna in prostorna nova župna cerkev.

Da bi se to delo pospešilo ter prišlo v živahen tir, zato se obračamo zdaj iznova do vseh, bolj pa tudi manj premožnih, a rododarnih src, posebno pa do svojih nepozabnih prijateljev in znancev proseči: Pristopite družbi za zidanje nove cerkve (redni udje plačajo vsaj 1 K 20 vin. na leto)! Pa tudi sicer se ob različnih priložnostih lahko pokažete kot podporniki ali dobrotniki družbe s poljubnimi darovi in prispevki, ki jih ali sami darujete ali pa s svojo dobro besedo dosežete pri svojih prijateljih in znancih itd.

Vsaj, še tako neznamen dar bo dal nekaj gradiva, vsaj en kamen ali opeko ali kaj peska za novo cerkev. — Ob sebi je umevno, da se udje in podporniki družbe

udeležujejo vseh duhovnih dobrot, sv. maš in dobrih del, ki se zanje opravljajo.

Sv. Magdalena v Mariboru, 15./III. 1903.

Simon Gabere, župnik.

Peter Štefan, Anton Kolarič, Franc Spindler, kapelani.

Družbi sv. Cirila in Metoda so od 5. do 26. febr. poslali prispevke p. n. gospoda in društva: upravništvo „Domovine“ 541 K, Fr. Matijašič v Gradcu za „Orm. spomine“ 2 K, društvo „Edinost“ v Vojniku polovico dohodkov pri mladinski slavnosti 25 K, Fr. Schneider v Cezanjevcih pri Ljutomeru zbirko 742 K, kaplan Fr. Schneider v Dobni pri Celju ob godovanju nabral 50 K, narodna družba pri g. Jugu v Podčetrtku ob Sotli 12 K, posojilnica v Ormožu 10 K, izvenakad. družba v Gradcu 84 02 K, Cirila Ježovnik v Velenju 2 K, T. Petovar v Kapeli dohodek neke licitacije 13 K, posojilnica v Mariboru 200 K, razun tega sta za „Orm. spomine“ 2 odjemnika plačala 4 K; za tri kujižice, ki se razpečavajo družbi v prid, pa je v tej dobi 82 odjemnikov doposlalo 25310 K, med temi knezoškof Lavantinski, dr. M. Napotnik 50 K, posojiln. v Trbovljah 30 K, Mohorjani v Rogatcu 8 K, Mohorjani v Vidmu 5 K, žen. podružnica v Ribnici 36 K, za družb. kujižice je poslalo 105 odjemnikov znesek 36030 K, med njimi: Čížek v Jarenini, župnik Fr. Slavič pri Sv. Antonu na Pohorju 10 K, dekan Fr. Šalamon v Rogatcu 7 K, žup. Jos. Šinko pri Sv. Lovrencu v Sl. gor. 6 K. Za „Ormoške spomine“ je poslalo 39 odjemnikov svoto 6778 K, med njimi: stolni prošt L. Herg v Mariboru in c. kr. dvorni svetnik dr. Frid. Ploj na Dunaju po 10 K, kapl. A. Keček pri Sv. Rupertu v Sl. gor. 5 K, žup. P. Zadravec pri Sv. Lenartu ob Vel. Nedelji in dr. B. Ipavc v Gradu po 4 K, itd. — Blagajništvo družbe sv. Cirila in Metoda.

Loterijske številke

Linc 21. marca: 22, 38, 56, 73, 76.
Trst 21. marca: 36, 71, 32, 28, 60

Vsaka beseda
stane 2 vin.

Najmanjša objava
45 vin.

MALA OZNANILA

Vsaka beseda stane 2 vin.

Vsaka beseda
stane 2 vin.

Večkratna objava
po dogovoru.

Proda se.

Hiša s trgovino, prodaja tobaka in pošt-nih znamk, blizu petrazredne šole in farne cerkve, se prod. Naslov pove upravništvo lista. 116 5-4

Dobrodoča gostilna z gospodarskim poslojem in nekoliko poljem se prod. vsled bolezni. Vpraša se pri uprav-ništvu. 124 3-3

Lepa kmetija se prostovoljno prod. leži na okrajni cesti Cmurek—Sv. Lenart, oddaljena od Sv. Ane na Krembergu pol ure, meri 14 oralov, obstoji iz gozda, travnika, njiv, sadovnjaka in vinograda. Stavbe so v dobrem stanu. Cena 2800 gl. 1800 gl. lahko ostane na posestvu. Več lahko kupci poizvedo pri g. Alojziju Vakaj, posestniku in zastopniku banke „Slavije“ pri Sv. Ani na Krembergu. 145 2-2

Hišo v Mozirji, blizu cerkve, s popolno pripravo za barvanje, prod. Franc Bukšek v Zetalah pri Rogatcu. 150 3-2

Nova hiša s 3 sobami, 2 kuhinjama, 10 minut od Maribora, 12 let davka prosta, še zavoljo preselitve takoj prod. za 2600 gl. Vpraša se pri g. Novaku v Mariboru, Bergstr. 8. 104 3-3

Vinograd s košenino, njivo, sadovnja-kom, (vse dva in pol oral), hišo, prešo, kletjo in dvojnimi hlevi, južna lega, v Murskem vrhu, lahek dovoz, je pod roko

na prodaj. Cena 2000 K. Vpraša se pri g. nadučit. v Verzeji (pošta Križevci pri Ljutomeru). 177 1-1

Mlin se prod. z dvema tečajema; k temu spada hiša, kuhinja, gospodarsko poslopje, vrt (nekaj izabele) pašnik s sadonosnim vrtom, z drevjem 4—12 let starim. Vse to je blizu okrajne ceste Ptuj—Ljutomer. Cena je nizka in pogoji ugodni. Več pove ustmeno ali pismeno Franc Šalamun v Hlaponcih, pošta Jursinci pri Ptuj. 159 2-1

Malo posestvo se prod. oddaljeno je 20 minut od mesta Ptuj, leži na lepem kraju, tikoma okrajne ceste in je sposobno za vsakršni obrt. Trgovina že več let obstoji z dobrim uspehom. — Naslov pove upravništvo lista. 163 3-1

Fonograf, skoro popolnoma nov, se prod. po ceni. Ponudbe sprejema uprav-ništvu. 162 3-1

Proste službe.

Postranski zaslužek, trajen iz rastoč, ponuja se spoštovanim, deloljubnim in stalno naseljenim osebam s prevzetjem zastopa domače zavarovalne druž-be prve vrste. — Ponudbe pod „1.798“—Gradec, poste restante. 235

Kovaškega učenca (Zeugschmied) 15—18 let starega, ki ima veselje do uka,

se uči tri leta in je pri meni vsega prost. Dva pomočnika za izdelovanje in za brušenje sekir, sprejem. Janez Prištarovnik, pošta Oplotnica pri Poljčanah. 140 2-2

Deklica se sprejme, ki bi imela veselje se šivati učiti. Kje! pove J. N. Peteršič, trgovec na Ptuj. 157 2-1

Čevljarski učenec, pridnih starišev, kateri ima veselje do čevljarstva, sprejme se pri Janezu Vodušek, čevljar. mojstru, Sofienplatz 1. 160 1-1

Slikarskega učenca sprejme takoj Jurij Kos. Pošta Sv. Trojica v Sloven. gor. 170 3-1

Kupi se.

Poletno hišo z najmanj 4 sobami z malim sadovnjakom (ali gozdom) želim kupiti kje ob južni železnici na Spodajem Štajerskem. Fr. Žizek, Gradec, Luther-gasse 4. 164 1-1

V najem se išče.

Majhna trgovina za špecerijsko blago s stanovanjem, v kakem pred-mestju se išče v najem. Ponudbe naj se pošiljajo na upravništvo lista. 172 3-1

Razno.

Kamolom za mlinske kamne se je otvoril v Orehovcih pri Sv. Juriju ob

Ščavnici. Kamni so najraznovrstnejše ka-kovosti ter se jamči zanje, da so za mlenje zelo sposobni ter jih priporoča Andrej Jurkovič, gostilničar in trgovec v Oko-slavcih. 146 2-2

Oznanilo. Na prodaj imam 40.000 ko-madov ameriških ključic (rožja) močnih za suho cepiti po 16 in 15 K tisoč kom. 5000 drobnega za korenjake po 60 vin. Kdor kupi ključice, mu tudi preskrbim cepiče boljše vrste kakoršna kdo želi in sicer nepozeble, po nizki ceni. Kdor želi kupiti, naj se čim prej oglasi pri Martin Zlodnjaku, posestniku v Bodkovičih pošta Jursinci p. P. 141 2-2

Lanski letniki „Slov. Gospod.“, „Mira“, „Domovine“ in „Našega Doma“ se oddajo. Dotična pisma sprejema upravništvo.

L. Buchta,

izdelovatelj rokavic in bandažist, v Mariboru, Šolska ul. 2 — Schulgasse 2 prevzame vsa v njegovo stroko spadajoča dela in popravila kakor tudi snaženje. Vse zelo po ceni! 118 4-2

Zahvala.

Ker nam je nemogoče, za vse izraze sožalja in milosrčnosti, kakor tudi za podarjenje prelepih vencov povodom smrti nepozabnega nam soproga, oziroma očeta in dedeka, gospoda

Mihaela Žitek,

veleposestnika v Bučečevcih pri Ljutomeru,

osebno zahvaliti se, izrekamo tem potom vsem prijateljem in znancem, osobito častiti duhovščini, gospodu nadučitelju in vsem pevcem za njih prijazno sodelovanje pri pogrebu dne 17. marcija 1903 svojo naj-srčnejšo zahvalo.

Sv. Križ pri Ljutomeru, dne 22. marcija 1903.

174 1-1

Ostali žalujoči.

Vabilo

k

rednemu občnemu zboru Posojilnice v Slov. Bistrici,

registr. zadruga z neomejeno zavezo
dne 6. aprila 1903, ob 2. uri popoldne.

v posojil. dvorani svojega lastnega doma.

Dnevni red: 168 2-2

1. Poročilo načelstva.
2. Odobrenje letnega računa za 1902.
3. Razdelitev čistega dobička.
4. Volitev načelstva in nadzorstva.
5. Sprememba pravil.
6. Razni nasveti.

Načelstvo.